

ἀπὸ τῶν διδασκαλίαν καὶ ἡθικὴν τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων.
 Αὐτὸς εἶχε ἰδέας καθαρωτέρας παντὸς ἄλλης ἐπι-
 νικῆς φιλοσοφίας (ἐκτὸς τῆς Πλάτωνος, ὅστις ὄχι μόνον
 ἐστράωσε τὴν φύσιν τῶν κτιστῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ περὶ
 τῶν θείων ἐθεολόγησεν ἀρκούντως) ὁ Ἐπίκτητος αὖ
 καὶ διίσχυρίζετο ὡς ζωϊκὸς φιλόσοφος περὶ τῶν
 ἀρχῶν τῆς αἰρέσεως, πλὴν εἰς τὰ ἡθικὰ δὲν εἶχε
 ἐδεμίαν δυσἀρέσκειαν φιλοσοφικῶν, καὶ ποτὲ δὲν
 ἐκινεῖτο ἔτε εἰς ἄλλα πάθη εἰς τὰ ὅποια ὑπόκειται
 ἡ ἀνθρώπιος φύσις· Ἐχόμεν, τέσσαρα πονήματα
 ἐκ τῶν λόγωνται, καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῆς ὁποίας
 ἐγένοντο πολλαὶ ἐκδόσεις εἰς διαφόρους διαλέκτους.
 Τὸ σύγγραμμα αὐτὸ περὶ τῆς τρόπης τῆς διορθώ-
 σεως τῆς ἀνθρωπίνης βίης ὑπερβαίνει κάθε σύγγραμ-
 μα ἡθικὸν ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς· καὶ αὐτὸ ἐπαι-
 γεῖται παρὰ πάντων τῶν ἐξόχων συγγραφέων.

ΑΊΩΝ Β΄.

Πλάταρχος μέγας καὶ περίφημος φιλόσοφος ἰσο-
 ρικός καὶ ρήτωρ γεννηθεὶς ἐν Χαϊρωνείᾳ τῆς Βοιω-
 τίας, ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραιανῶς, ἔλαβε
 παρ' αὐτῆς ἄκραν ὑπόληψιν (γ) τὸν ἐτίμισε μὲ τὸ
 ἀξίωμα

(γ) Εἰς τὴν ἐπισημονικῶν ἰδέαν τῆς σοφολο-
 γιωτάτης Κομπανιῶνος ὁ Πλάταρχος ὑπῆρχε μῆμος
 τῶν Ῥωμαίων (ἐτ' ἴ γράφει τὸ τέλος τῆς ἀμαθείας
 εἰς τὴν ἐπιστολήντα) ἕως ἐδῶ ἔφθασεν ἡ ἀνθά-
 δεια, τὸ πλουτικὸν λέγειν τῆ ἀρχιμίμης ἀνδρὸς